

λαιού Φαλήρου κυκλοφορεί ως η δόξ Πατησίων τὸν χειμῶνα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ καταβρέχεται πυκνότερα καὶ ἀφθονώτατα καὶ θὰ εἶναι ὅλη δρόσος ἀνωθεν καὶ κάτωθεν, βορειόθεν καὶ νοτιόθεν. Ἡ ἐντὸς τῶν Λουτρῶν πλατεῖα μορφοῦται εἰς γερμανικώτατον ζυθοπωλεῖον. Συνιστῶμεν νὰ μὴ λείπη μουσικὴ καὶ μουσικὴ ὀλίγον μὲ ἀξιώσεις καὶ θὰ ἰδῇτε τί κέντρον θὰ σχηματισθῇ ἐκεῖ. Τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς οὐδέποτε προβιάζει πνεῦμα γλισχρότητος. Ὀλίγη ἐλευθεριότης κατ' ἀρχὰς ἀποβαίνει μετ' ὀλίγον κερδοσκοπικωτάτη. Χαίρομεν ὅτι καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ζυθοπωλείου εἶναι Γερμανός. Ἄς μεταμορφῶνῃ λοιπὸν τὰς γερμανικὰς ἀναμνήσεις τοῦ εἰς πράγματα ὥραϊα ἐκεῖ ἐν τῇ κήπῳ καὶ θὰ ἰδῇ πόσοι προσκυνηταὶ τοῦ πράγματι λαμπροῦ τοῦ ζυθοῦ θὰ φοιτῶσιν ἐκεῖ καθ' ἐσπέραν.

ΠΕΡΡΩΤΙΑΣ.

Ἵππῆρξε καλλιτέρα τροφή διὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ **Περρωτῆ** τὰς ἡμέρας αὐτὰς ; Ἡδύνατο νὰ μείνῃ νῆστις νὰ μασᾷ ἐν τούτοις τὸ ὄνομ' αὐτὸ καὶ νὰ ἐξάγῃ χυμοὺς ἀγνώστους καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ποιητὴν τοῦ οὐρανίσκου Brillat Savarin. Ἡδύνατο νὰ καταθερμαίνηται ὑπὸ τοῦ καύσωνος, νὰ περιτυλίσῃ ὅμως τὸ ὄνομ' αὐτὸ εἰς τὴν γλῶσσάν της καὶ νὰ πιστεῦῃ ὅτι τρώγει παγωτὸν ἀνάμικτον, κρέμαν καὶ φράουλαν.

Περίεργον ! Τί ἐπιρροὴν ἔχουν μερικὰ ὀνόματα ! Ἄν ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν ἀντὶ Περρωτῆς ὠνομάζετο Κετσέας καὶ ἦτο ἐν τούτοις ὁ Κετσέας αὐτὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους καὶ συγχρόνως υἱὸς τοῦ πατρὸς του, ἡ κοινωνία θὰ ἤκουεν ἀδιαφόρως ὅτι ἐξεδόθη καὶ κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα συλλήψεως, ὡς περὶ νέου τινος Διαγλαρίδου ἢ Δασκαλοπούλου.

Ἀλλὰ **Περρωτῆς** ! Τί λὲς βρε' ἀδελφε, Περρωτῆς ! Ὁ Β' ! μὰ δὲν τρώγεται ; δὲν εἶναι δυνατόν. Πᾶ, πᾶ, πᾶ, σὲ γέλασαν. Καὶ ἤρχιζεν οὕτω μετὰ τῆς κακούργου ἐκείνης κοινωνικῆς πονηρίας ἡ ἀπιστία νὰ παρουσιάζῃ ψευδὲς τὸ γεγονός, ἐπὶ τῇ χαιρεκάκῳ σκοπῇ ἂν τυχὸν ἐπειτα πιστευθῇ νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος, νὰ ἀνοιχθοῦν χεῖλη σπιθαμιαῖα, νὰ φιλήσῃ ἡ σιαγὼν τοὺς πόδας, νὰ ὑψωθοῦν ἀνωθεν τοῦ μετώπου οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐν τερατώδει οὕτω μεφιστοφελικῷ σχηματισμῷ τοῦ προσώπου νὰ ἐκφρασθῇ ὅλη ἡ ἰησοῦτικὴ φρίκη ἐπὶ τῇ ἐνταλματικῇ ἀληθείᾳ.

Ἵππῆρχεν ὅμως ἀληθινὰ καὶ κάποια ὀρεξίς τοῦ δημοσίου νὰ ἴδῃ Περρωτῆν εἰς τὴν φυλακὴν. Τὸ δημόσιον ! Τίς δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰς βουλὰς του ; Ὁ πτωχότερος ἐδίδε τὸ ὑποκάμισόν του διὰ νὰ ἴδῃ ἕνα τοιοῦτον θαῦμα. Διὰ τί ; Λάβετε ἀνὰ χεῖρας ράβδον περιηγητοῦ ἢ Κραβαρίτου, περιέλθετε ὅλας τὰς θύρας τῶν οἰκίων καὶ τὰ θυρίδια τῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐρωτήσατε : Τί ἔχετε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ; Ἡμεῖς δὲν ἀναλαμβάνομεν τοιοῦτον κόπον. Ἡμεῖς βλέπομεν τὰ γραφόμενα καὶ τὸ γράψιμον ἡμῶν δίκαιόν ἐστι.

Διὰ τοῦτο ἅμα διεδόθη ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἐν τῇ ἀστυνομικῇ καταστάσει κράτησις, ὁ κόσμος ὅλος τῶν πλατειῶν, τῶν ἀγυιῶν καὶ τῶν σαλωνίων μίαν εἶχε μουσικὴν.

— Τὸν ἐπίασαν ; Τὸν ἔχουν μέσα ; Θὰ τὸν ἀφήσουν ;

Ἐννοεῖτε ἐντεῦθεν ποίαν δημοτικότητα ἔλαβε τὸ ὄνομα

Βῶρος ! Ἐνόμιζες ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔκαμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἑκατομμυριοῦχος. Καὶ διατί ὅχι ; ἀφοῦ ἡ *Ἐφημερίς* ἔγραψεν ὅτι ὁ κ. Βῶρος ἦτο δικτάτωρ χθὲς, ἦτο βασιλεὺς ἐπὶ μίαν στιγμὴν οἱ Βασιλεῖς οὐδὲν ἄλλο κάμνουν ἢ νὰ συνάξουν ἑκατομμύρια, ἐπομένως ἔχοντες δύνανται καὶ νὰ δώσουν.

Ἀντιθέτως τοῦ Βῶρου ὁ Μπένσης ἦτο διὰ κρέμασμα ἕκαστος κρεμοῦσε τὸ ζωνάρι του διὰ νὰ τὸ πατήσῃ καὶ μετὰ τὸ ζωνάρι αὐτὸ νὰ τὸν ἀπαγχονίσῃ.

— Σ' εὐγνωμονοῦμεν, Βῶρε, διότι ἔδωκας ἡμῖν τὸν Περρωτῆν.

— Σὲ καταρώμεθα, Μπένση, διότι ἀφῆρεςας ἡμᾶς τὸν Περρωτῆν.

Καὶ ἐξηκολούθει ἡ σύγκρισις.

Ὁραῖος θεὸς ὁ Βῶρος παρὰ τὴν τερατώδη ρῖνάν του.

Φοβερὸς διάβολος ὁ Μπένσης, ἂν καὶ δὲν ἔχῃ οὐράν.

Ἔως ὅτου ἠκούσθῃ ἡ πένθιμος εἰδησις : Βῶρος ἡττήθη, ἐνίκησε Μπένσης, Περρωτῆς ἀπελύθη.

Αἱ Ἀθῆναι ἐκηδεύοντο.

Τὴν ἐπαύριον ἠνολίχθησαν δύο ρεύματα, ἐν πλατῷ, ὀρμητικόν, παφλάζον ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὅπερ κάλλιστα τὴν φορὰν ταύτην ἀντεπροσώπευσεν ἡ *Ὠρα*, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπηρεασίας φοβερά τὴν δικαιοσύνην.

Ἡ *Παλιγγενεσία* συνάξασα ἐκ τοῦ ρεύματος αὐτοῦ ὀλίγα νερά τὰ ἐστέγνωσεν εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἀφοῦ τὰ ἔκαμε κατακίτρινα ὡς ἔλη τοῦ Ἰλισσοῦ τὰ ἐπαρουσίασεν ἐπὶ χαρτίνων παροψίδων εἰς τὸ κοινόν· αὐτὴ πλέον τὰ ἔλεγε παστρικά ἢ παστρική. Ἐπίτηδες προήδρευσεν τοῦ Συμβουλίου ὁ Σπυρακόπουλος ὅπως ἀπολύσῃ τὸν Περρωτῆν. Ἐτοίμη δὲ ἐπὶ ἰργυροῦ δίσκου καραδοκεῖ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ προδισμοῦ εἰς Ἐλεγκτὴν τὸν ὑμφίον Πρόεδρον.

Τὸ ἄλλο ρεῦμα, στενὸν, κοχλακίζον, πεισματάρικον, ὡς τὸ νερὸν κρήνης, τοῦ ὁποῦ τοῦ ῥοῦν ἀναστέλλων ὀλίγον διὰ τῆς χειρὸς ἐξέρχεται ὀρμητικόν, πρῶτον δὲ θυμὰ του καταβρεχόμενος γίνεσθαι σὺ ὁ ἴδιος, ἀντιπροσώπευσεν ἡ *Ἐφημερίς*, ζητήσασα νὰ πιταίλῃ τὸν Βῶρον, ὅστις ἀπὸ μακρὰν ἐγέλα τὸν μεφιστοφελικόν του γέλωτα βλέπων ὅτι ἐπιταίλιζτο ἡ *Ἐφημερίς*.

Τί νὰ ποῦμε τώρα ἡμεῖς εἰς τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν ; Νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὅλα ἐγένοντο νόμιμα καὶ τακτικά καὶ τίμια ; Ὅτι ὁ Μπένσης ἀνευ οὐδεμιᾶς ὀπισθοβουλίας διεφώνησε μετὰ τοῦ Βῶρου ; Ὅτι ὁ Βῶρος ἀνευ οὐδενὸς φανατισμοῦ ἐζήτην νὰ χανδακώσῃ εἰς τὴν τσέπην του τὴν κεφαλὴν τοῦ Περρωτοῦ ; Ὅτι ὁ Σπυρακόπουλος οὔτε ἐνθυμεῖτο ὅτι εἶναι ὀρισμένος δι' ἐλεγκτῆς ; Ὅτι τὸ πατρὶνὸν Μητσοπουλίδειον εἶναι χαρακτὴρ ἀδαμάντινος, μόνον ὑπ' αὐτοῦ πάλιν τοῦ Μητσοπούλου-ἀδάμαντος δυνάμενος νὰ καμφθῇ ; Ὅτι ἡ *Ἐφημερίς* δὲν συμπαθεῖ τοῖς κουμουνδουρικοῖς ; Ὅτι ἡ *Ὠρα* δὲν χαιρεκακεῖ ἐπὶ τοῖς γενομένοις ; Ὅτι ὁ Περρωτῆς ἀνακατώθηκε μετὰ τὸν Τακούσιν ; Ὅτι τοῦ σφύριζαν εἰς τὸ αὐτὶ ὡς συριγμὸς ὄψεως ἀπατῶντος τὴν Εὐάν αἱ 100,000 τοῦ Βελένδζα ;

Ὅλα εἶναι πιθανὰ, ὅλα εἶναι φυσικά, ἀλλὰ ποῦ τεκμήρια, ποῦ ἀποδείξεις ; Δότε μας τοιαύτας, νὰ κρεμάσωμεν εἰς τὴν πένα μας ὡς μυίας, τὰς ὁποίας περνούσαμεν εἰς βελόνην μικροὶ ὄντες, ὅλην τὴν παλῆανθρωπιά τὴν ὁποίαν ὑποπτεύσατε.

Μπορεῖ νὰ εἶναι ἐνοχοί. Ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν εἶναι. Μπορεῖ νὰ ἐδικάσθησαν οἱ δικασταί. Μπορεῖ καὶ ὅχι.

Ἀλλ' ἐξ ὧν διέπνευσαν ἐκ τοῦ βλακώδους μυστικισμοῦ

τῆς ἀνακρίσεως, καθ' οὗ ἐννοοῦμεν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς νὰ ἐγερθῇ πόλεμος, φαίνεται ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ κ. Πεῤῥωτοῦ ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ : Πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε. Κατηγορήθη, λέγει ὁ Αἰὼν ὡς πα-
ραχαράκτης, ἀλλ' ἐξητάσθη μόνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμοιβῆς τῆς Τραπεζίης. Φαίνεται δὲ ὅτι τεκμήρια μεγάλα ἐνοχῆς δὲν ἡδύνατο νὰ προσαγάγῃ ὁ κ. Βῶρος. Καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων μόνον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθῇ βούλευμα προφυλακίσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὁλος ὁ ἐναντίον τοῦ Βῶρου πόλεμος τῆς Ἐφημερίδος τόσῳ σφοδρὸς, τόσῳ ἀκανόνιστος, τόσῳ ἄδικος, ἀντὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Πεῤῥωτοῦ τὴν βαρύνει. Συναικάδελφος τοῦ πρωθυπουργοῦ ! Καὶ τί μὲ τοῦτο ; Δὲν πᾶ νὰ εἶναι καὶ γυναῖκά του ; Ξεύρεις, κύριε Καμπούρογλε, πόσον εἶναι τὸ συγγενολόγι τοῦ πρωθυπουργοῦ ; Ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ἄν πρέπει λοιπὸν νὰ λαμβάνηται αὐτὸ ὡς αἰτία ἀσυλίας καὶ ἀνευθύνου, τότε ἂς κενωθῇ ὁ Μεδρεσὲς καὶ ὁ Κόκλας καὶ τὰ Σωφρονιστήρια.

Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ἐννοοῦμεν διόλου ν' ἀπελπισθῶμεν, διότι ἀπελύθη ὁ κ. Πεῤῥωτής. Ἄν ἀπελύθη σήμερον, δυνατόν νὰ φυλακισθῇ αὐριο, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐνοχος. Τοῦναντίον ὀφείλομεν νὰ παρακολουθῶμεν τὸ ἐξελισσόμενον ἀνακριτικὸν δρᾶμα, τὸ ὁποῖον τώρα μόλις εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του, μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ἀπαιτεῖται, ὅπως μὴ μᾶς τὰ καλπονοθεύσουν οἱ ἀρμόδιοι.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ.

Ἐστὸν οὐρανὸν κρεμίζεται τὸ ἀργυρὸ φεγγάρι,
Καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἄερί δροσάτο μὲ φουᾶ,
Ἡ Μοῦσα κ' ὁ Ἀπόλλων, ἀγαπητὸ ζευγάρι
Γιὰ μιὰ στιγμὴ μὲ πέρνει μ' ὄνειρατα χρυσαῖ.
Ἀκούσετε τραγούδια, ἀκούτε μουσική,
Ντιούετο κ' οἱ γαιῶδαροι, μαζὶ κ' οἱ βαθρακοί.

Μ' ἀκούστε τί φωνάζουν οἱ μάγκες συμπολίται,
Κινήθηκε καὶ πάλι, φωνάζουν, ὁ στρατός·
Εἶναι παλὴρ χαμπέρι...δὲν πᾶει νὰ κινήται ;
Μὲ τῆς πολλὰς κινήσεις κουράστηκε κ' αὐτός.
Ἐ! καφετζῆ, γιὰ φέρε ἕνα νερὸ δροσάτο,
Νὰ πιοῦμε καὶ ἑλιγάκι, νὰ πᾶν τὰ ντέρτια κάτω.

Ἀλήθεια κ' ὁ Βελέντζας κ' οἱ φίλοι μας τί κάνουν ;
Θε νὰ στενοχωροῦνται πολὺ ἴσθι φυλακή·
Ἀλλὰ γιατί καμπόσους μεγάλους δὲν τοὺς πιάνουν ;
Καλὲ νομίζω ὅλοι πῶς εἶναι παστρικοί.
Τί κλέφταις, μὰ τί κλέφταις !... ὦ! εἶναι φοβερό !...
Ἐ! καφετζῆ, δὲν φέρνεις καὶ δεύτερο νερό ;

Τί ζέστη ! καίω ὁλος... ἀκούστε τοὺς βατράχους...
Γιὰ ἴδετε καὶ τ' ἀρχαῖα μνημεῖα ἀπ' ἐδῶ...
Ἐ! πῶς μοῦ ἐνθυμίζουν τοὺς Μαραθωνομάχους,
Καὶ μὲ τὴ φαντασίᾳ ἴστα χρόνια των πηδῶ.
Μὰ πῶς μ' ἐνθουσιάζουν αὐτοὶ οἱ βαθρακοί...
Γιὰ ἴδετε δὲ πῶς πέφτουν ρουκέταις ἀπ' ἐκεῖ.

Θαρρῶ τοῦ Ἰπουργείου συμπλήρωσις θὰ γίνη,
Ἀλήθεια δὲ ἐβγήκε κ' ὁ νέος ἱραδὲς...
Μὲ τοῦτον πιά θὰ ἔλθῃ παντοτεινὴ εἰρήνη,
Κ' ὁ πόλεμος θὰ ἦναι νερόδραστος ἱφιδές.
Ἡ τόση μας ἀντάρα ἐβγήκε παιγνιδάκι...
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς δίνεις κανένα τσιγαράκι ;

Εἶν' ἐνδεκα καὶ κατὶ... πῶς πέρασε ἡ ὥρα !
Ὁ ὕπνος κατεβαίνει ἴστα μάτια μου γλυκά...
Μᾶς ἔρχονται καὶ ἄλλα πολλὰ τορπιλλοφόρα,
Καὶ νέα Κρούπ κανόνια γιὰ τὰ πολεμικά.
Τί διαβόλο τὰ θέλουν νὰ νοιώσω δὲν ἔμπορῶ...
Ἐ! καφετζῆ, καὶ τρίτο, ἂν ἀγαπᾷς, νερό.

Ἐστὴν Τύνιδα τοῦ Μπέη ὁ νέος κληρονόμος
Λέγουν πῶς ἐπεσκέφθη τὸν κύριον Ῥουστάν...
Τὸν φουκαρᾶ τὸν Μπέη τὸν ζάρωσεν ὁ τρόμος,
Δὲν παίζουσε οἱ Γάλλοι, ἢ τὰν ἐπὶ τάν.
Καὶ γιὰ τὴ Βουλγαρία κατὶ θαρρῶ πῶς εἶδα...
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καμμιὰ ἐφημερίδα ;

Ἀμμὲ ἐκεῖνοι πάλι οἱ Ἱρλανδοὶ τί θέλουν !
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καὶ τέταρτο νερό ;
Τὸν Γλάδσωνα τρομάζουν, ἀναφοραῖς τοῦ στέλλουν,
Καὶ τὸν κακὸ ψυχρὸ τοὺς κ' ἀνάποδο καιρὸ.
Μὰ τέλος καληνύκτα κ' ἐρχίζω νὰ κοιμουμαι,
Καὶ αὐριο τὸ βράδυ ἔλᾳτε νὰ τὰ ποῦμε.

Souris

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Πρόληψις ὑπάρχει περὶ τῆς Ἐφημερίδος ὅτι τὴν ἀνάγνω-
σίν της καὶ ἰδίως τῶν δυσπεπτικῶν της ἐκείνων πολιτικῶν
ἄρθρων, πρέπει τις νὰ ποιῇται πάντοτε ὑπὸ καθαρίν ἢ ὑπὸ
τὸ πνεῦμα τοῦ μὴ καταλογισμοῦ τῆς προλήψεως δὲ τῆς
ἀρχῆς ὑποπτεύομεν τὸ ἰδιαζόντως εὐτράπελον τοῦ ἀρ-
χισυντάκτου της τάσιν ἔχοντος πρὸς διηνεκὴν τινὰ πρωτα-
πριλιάν· ὅμως μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὸν σιδηροῦν τοῦ Βῶ-
ρου χαρακτῆρα σιδηρᾶν καὶ ἡμῶν πεποιθήσιν, ὁμολογοῦμεν